

PROGRAM DZIAŁALNOŚCI
ŚRODOWISKOWEGO DOMU SAMOPOMOCY
W STARYCH ŚWIĘCICACH

ustanowiony dla uczestników przewlekle psychicznie chorych Typ A

I. Cel ogólny funkcjonowania Środowiskowego Domu Samopomocy

Środowiskowy Dom Samopomocy w Starych Święcicach jest ośrodkiem wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, które w wyniku upośledzenia niektórych funkcji organizmu lub zdolności adaptacyjnych wymagają pomocy do życia w środowisku rodzinnym i społecznym. Stanowi Dom następującego typu:

- typ A - dla osób przewlekle psychicznie chorych,
- typ B - dla osób upośledzonych umysłowo,

Działając zgodnie z ustawą o pomocy społecznej Środowiskowy Dom Samopomocy poprzez świadczone usługi realizuje główny cel, jakim jest usamodzielnienie osób z zaburzeniami psychicznymi, w tym przewlekle psychicznie chorych, w funkcjonowaniu na co dzień w środowisku rodzinnym i lokalnym, w takim zakresie jakim jest to możliwe oraz zwiększenie ich integracji społecznej.

Jednym z celów programu realizowanym przez Środowiskowy Dom Samopomocy jest m.in.:

- zapewnienie osobom z zaburzeniami psychicznymi wielostronnej i powszechnie dostępnej opieki zdrowotnej oraz innych form opieki i pomocy niezbędnych do życia w środowisku rodzinnym i społecznym,
- upowszechnianie środowiskowego modelu psychiatrycznej opieki zdrowotnej,
- koordynacja różnych form opieki i pomocy.

Uzasadnienie potrzeby funkcjonowania Domu.

Istotnym problemem na terenie działania Domu jest rosnąca liczba osób przewlekle psychicznie chorych. Na taki stan rzeczy wpływ ma m.in. wzrost liczby psychoz i nerwic. Mieszkańcy gminy są narażeni na dużą liczbę zjawisk społecznych o charakterze stresogennym takim jak brak pracy i perspektyw rozwojowych. Dlatego też jednym z istotnych zagrożeń dla zdrowia psychicznego mieszkańców gminy jest znaczny wskaźnik bezrobocia, brak stabilizacji, które prowadzą m.in. do zaburzeń depresyjnych, nerwicowych oraz wzrostu liczby osób uzależnionych od alkoholu. Zaburzenia psychiczne stanowią duże obciążenie dla rodzin tych osób. Zdrowie psychiczne jest nieodłącznym składnikiem zdrowia. Brak odporności psychicznej rozwija poczucie bezradności i osamotnienia, pozbawia nadziei na lepszą przyszłość, rozwija negatywne i wyczerpujące mechanizmy radzenia sobie, skutkujące zwiększoną fizyczną i psychiczną zachorowalnością oraz wykluczeniu osób z

zaburzeniami psychicznymi. Przewlekła psychiczna choroba poważnie ogranicza możliwości normalnego funkcjonowania. Chory z powodu urojeń, omamów oraz lęków żyje w świecie własnych wyobrażeń i przeżyć, odsuwa się od innych oraz zamyka się w sobie. Dochodzi do zerwania kontaktów towarzyskich i wcześniej zawartych znajomości. Ponieważ nawiązanie kontaktu z chorym jest bardzo trudne, często rodzina i znajomi odsuwają się od chorego, unikają z nim kontaktu. Niechęć otoczenia od kontaktowania się z osobą chorą psychicznie, często poczucie wstydu przed środowiskiem, że w rodzinie jest osoba chora psychicznie, jeszcze bardziej niż choroba zaburza wzajemne relacje i prowadzi do tego, że chory pozbawiony bliskości życzliwych, przyjaznych osób coraz bardziej oddala się od rzeczywistości i przestaje samodzielnie radzić sobie ze sprawami codziennego życia.

II. Cele szczegółowe, w tym priorytety działalności Domu.

Aby osiągnąć nadrzędny cel Środowiskowy Dom Samopomocy realizuje pięć priorytetowych celów, jakimi są:

1. rozwijanie u uczestników umiejętności społecznych i umiejętności związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego,
 2. wsparcie psychologiczne i terapeutyczne,
 3. nabycie przez uczestników zachowań prozdrowotnych, wykształcenie umiejętności radzenia sobie z trudnościami wynikającymi z choroby,
 4. integrowanie uczestników z ich środowiskiem lokalnym (w tym rodzinnym),
 5. zmotywowanie do celowej aktywności (w tym aktywności zawodowej).
- Natomiast w poszczególnych sferach funkcjonowania osób przewlekle psychicznie chorych zakłada się osiągnięcie następujących celów:

1. W sferze emocjonalno-motywacyjnej:

- obniżenie u uczestników poziomu lęku i napięcia,
- zdobycie równowagi emocjonalnej,
- zdobycie odporności na frustracje,
- wytrwałość i cierpliwość w wykonywaniu zadań,
- nauka panowania nad emocjami,
- zmotywowanie do pracy,
- podniesienie poczucia własnej wartości,
- zwiększenie zaangażowania w kontakty społeczne,
- realna ocena siebie,
- nabycie odpowiedniego stosunku do autorytetów.

W pracy terapeutycznej dąży się do tego, by uczestnicy mieli właściwy stosunek do swojej seksualności i właściwą postawę wobec płci przeciwnej.

2. W zakresie samoobsługi i zaradności życiowej:

- nabycie przez uczestników podstawowych nawyków higienicznych,
- dbałość o regularne przygotowywanie dla siebie posiłków,
- utrzymywanie porządku w swoim otoczeniu,
- samodzielne dozowanie swoich leków,
- pilnowanie wizyt lekarskich,

- samodzielne załatwianie przez uczestników własnych spraw urzędowych,
- właściwe dysponowanie domowym budżetem;

3. W sferze społecznej:

- nauczenie uczestników harmonijnego współzycia w grupie,
- nabycia umiejętności dzielenia się i niesienia pomocy,
- nabycie umiejętności ponoszenia odpowiedzialności za mienie (np. materiały terapeutyczne, przybory i narzędzia pracy), osobę, zadanie,
- nabycia przez uczestników umiejętności podporządkowania się przełożonym.
- wyrobienie nawyku tworzenia więzi i przyjaźni,
- nauka zachowywania się w miejscach publicznych,
- odpowiedni stosunek do obowiązków,
- umiejętność podejmowania zespołowych działań,
- zgłaszanie w sposób zrozumiały swoich potrzeb
- umiejętność dysponować swymi pieniędzmi i planowania wydatki.

4. W sferze intelektualnej uzyskanie poprawy w zakresie:

- pamięci,
- koncentracji uwagi,
- spostrzegawczości,
- koordynacji wzrokowo-ruchowej,
- myślenia,
- mowy,
- pisania,
- czytania,
- liczenia,
- wzbogacenie zasobu wiedzy podstawowej i ogólnej,
- rozbudzenie zainteresowań poznawczych i kulturalnych.

5. W zakresie umiejętności zawodowych i dojrzałości zawodowej:

- zmotywowanie do wykonywania prostych czynności zawodowych (np. sprzątanie placówki, wykonywanie czynności pielęgnacyjnych i porządkowych przed obiektem ŚDS, itp.),
- nabycie specjalistycznych czynności zawodowych (wykonywanie prac witrażowych, posługiwanie się sprzętem stolarskim, wykonywanie potraw kulinarnych itp.
- nabycie umiejętności posługiwania się sprzętem gospodarstwa domowego, sprzętem rtv i agd oraz komputerem.

Celem jest nauczenie uczestników dokładności, pracowitości, samodzielności, wytrwałości, twórczości, systematyczności oraz dyscypliny na zajęciach i przestrzegania regulaminu ŚDS.

6. W zakresie motoryki małej i dużej celem jest:

- osiągnięcie ogólnej poprawy kondycji fizycznej uczestników,

- usprawnienie manualne,
- zwiększenie ogólnej aktywności ruchowej.

III. Formy działalności prowadzonej przez Dom dla osiągnięcia wyznaczonych celów.

Środowiskowy Dom Samopomocy realizuje powyższe cele poprzez podejmowanie następujących działań w stosunku do uczestników:

- oddziaływanie psychologiczno-pedagogiczne i edukacyjno-terapeutyczne,
- pomoc w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych,
- pomoc w dostępie do niezbędnych świadczeń zdrowotnych, w tym uzgadnianie i pilnowanie terminów wizyt u lekarza, kontrolowanie systematyczności przyjmowania leków, itp.,
- postępowanie usprawniające fizycznie,
- zabiegi mające na celu podtrzymywanie i rozwijanie u uczestników umiejętności niezbędnych do samodzielnego życia,
- uczestnictwa w warsztatach terapii zajęciowej,
- organizowanie imprez integracyjnych.

W placówce prowadzone będą następujące zajęcia wspierająco- aktywizujące:

1. Trening funkcjonowania w codziennym życiu; trening ten obejmuje podtrzymywanie i rozwijanie u osób przewlekle psychicznie chorych umiejętności niezbędnych do samodzielnego życia poprzez udział w następujących treningach grupowych i indywidualnych:

- **trening higieniczny** – ma na celu wyrabianie nawyków w dziedzinie utrzymania higieny osobistej i otoczenia, dbanie o czystość poszczególnych części ciała (włosów, uszu, zębów, dłoni, stóp, itp.), dbałość o wygląd zewnętrzny,
- **trening kulinarny** – ma na celu naukę przyrządzania posiłków, wyrobienie umiejętności prawidłowego żywienia i kulturalnego spożywania posiłków, właściwego przechowywania żywności, dbania o higienę własną i otoczenia podczas przyrządzania potraw,
- **trening budżetowy** – ma na celu przygotowanie uczestników do samodzielnego gospodarowania własnymi pieniędzmi, właściwego dysponowania pieniędzmi (poznanie cen towarów i usług, znajomości stałych opłat, planowanie wydatków, sposoby gospodarowania pieniędzmi),
- **trening umiejętności praktycznych** – ma na celu naukę obsługi sprzętów i urządzeń domowych (pralki, miksera, kuchenki gazowej, piekarnika itp.), aktywizację do wykonywania czynności związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego np. szycie, pranie, prasowanie,
- **trening lekowy** – ma na celu kształtowanie u uczestników nawyków przyjmowania leków zgodnie z zaleceniami lekarskimi, nabycie odpowiedzialności za własne zdrowie, uświadomienie szkodliwości nadużywania leków bądź nieprzyjmowania ich w ogóle.

2. Trening umiejętności interpersonalnych i rozwiązywania problemów, w tym kształtowanie pozytywnych relacji uczestnika z osobami bliskimi, sąsiadami, z innymi osobami w różnych sytuacjach życia codziennego.

Trening ma na celu podnoszenie samoświadomości uczestników i ich umiejętności głębszego poznawania siebie i wglądu we własne doświadczenia. Trening uczy umiejętności współzycia w grupie, a także kształtuje postawy, lojalności, uczciwości, odpowiedzialności za innych oraz wartości moralne;

3. Trening umiejętności komunikacyjnych - ma na celu nabycie przez uczestników umiejętności słuchania, nawiązywania i kończenia rozmowy, zadawania pytań, wyrażania prośb, zbierania informacji, udzielania informacji zwrotnych, wydawania poleceń, prowadzenia dyskusji, negocjowania i przekonywania innych. Trening pomaga poprawnie komunikować się z innymi ludźmi, uczy umiejętności współpracy, współdziałania, asertywności, właściwego stosowania otwartości;

4. Trening umiejętności spędzania czasu wolnego, w tym: rozwijanie zainteresowań literaturą, audycjami radiowymi, telewizyjnymi, Internetem, udział w spotkaniach towarzyskich i kulturalnych; trening polega głównie na umożliwieniu uczestnikom rozrywki i rekreacji, a także na rozwijaniu ich zainteresowań. Terapeuci zwracają uwagę uczestnikom na prawidłowe zachowanie się w miejscach publicznych: kinie, teatrze, kawiarni. Rozwój zainteresowań dotyczy również spędzania czasu wolnego w formach proponowanych przez szeroko pojęte środowisko, jak: parafia, szkoła, gminne ośrodki kultury;

5. Zajęcia z psychologiem obejmującą poradnictwo psychologiczne, trening asertywności, psychoterapię indywidualną. Celem pracy psychologa z uczestnikiem jest uruchomienie procesu zmian, poprawa stanu psychofizycznego uczestnika oraz jego społecznego funkcjonowania, doskonalenie takich umiejętności uczestników, jak: komunikowanie się z innymi osobami, dostrzeganie, rozpoznawanie i nazywanie własnych emocji, zaspokajanie własnych potrzeb oraz rozpoznawanie potrzeb innych osób, rozróżnianie odmienności innych i uczenie się tolerancji wobec odmienności, dostrzeganie swych ograniczeń, wzmacnianie zaufania wobec siebie i innych, stawanie się bardziej otwartym i szczerym, szukanie oparcia w otoczeniu i nawiązywanie trwałych więzi, współpraca i współdziałanie z innymi;

6. Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne – mają na celu pobudzenie i rozwijanie różnych procesów poznawczych, sprawności motorycznej i manualnej, rozwijanie i doskonalenie pamięci, mowy i innych systemów komunikowania, rozwijanie procesów myślenia, wydłużanie czasu koncentracji i uwagi, podtrzymywanie umiejętności czytania, pisanie, liczenia itp.,

7. Terapia ruchowa, w tym zajęcia sportowe, turystyka i rekreacja; ma na celu podtrzymanie ogólnej sprawności ruchowej uczestników, usprawnianie jej i rozładowanie napięć;

8. Terapia zajęciowa – ma na celu usprawnianie poprzez zastosowanie różnych planowych i celowych zajęć typu manualnego, jej celem jest też pobudzenie do spontanicznej twórczości, zaspokojenie u uczestników potrzeby osiągnięcia sukcesu, użyteczności ponieważ daje namiastkę pracy zawodowej; w jej ramach odbywają się następujące typy zajęć:

- zajęcia rękodzielniczo-krawieckie – mają na celu usprawnienie koordynacji wzrokowo-ruchowej jednocześnie rozładowywanie napięć emocjonalnych,
- zajęcia techniczno-plastyczne – mają na celu usprawnienie manualne, poprawę koordynacji wzrokowo-ruchowej, pobudzanie wyobraźni i wrażliwości, wyciszanie napięć emocjonalnych;

9. Ergoterapia – jej celem jest zdobywanie i poszerzanie kompetencji zawodowych przez uczestników przewlekle psychicznie chorych do podjęcia pracy w warunkach pracy chronionej na przystosowanym stanowisku pracy; ma na celu nabycie przez uczestników odpowiedzialności za zadanie, pobudzenie celowej aktywności, odkrywanie mocnych stron, podnoszenie przez nich własnej samooceny (pewności i wiary w siebie) i zaspokajanie potrzeby użyteczności;

10. Kulturoterapia – jej celem jest zmniejszenie introwersji oraz lęku, doświadczenie uczucia satysfakcji i odprężenia wywołanego bezpośrednim uczestnictwem w różnych formach aktywności intelektualnej, rozwój kreatywnego podejścia do życia oraz wykształcenie wzorców zachowań społecznych. Działania twórcze podjęte w ramach zajęć zakładają wywołanie pozytywnych zmian w zachowaniach i postawach;

11. Relaksacja - jej celem jest uzyskanie stanu relaksu, a zatem opanowanie wegetatywnych objawów lęku i uzyskanie odprężenia psychicznego. Techniki relaksacyjne pomagają zredukować stres i pomagają uzyskać przekonanie o możliwości zapanowania nad reakcjami własnego organizmu. Regularnie stosowane stają się dobrą ochroną przed nieustannym napięciem emocjonalnym.

Różnorodność terapii i treningów służy do tego, żeby każdy z uczestników mógł nie tylko spróbować swoich sił na wielu polach działania, ale także mógł wybrać swój ulubiony obszar i doskonalić się w nim do momentu uzyskania pełnej satysfakcji z działań. Terapia i treningi skierowane do osób przewlekle chorych psychicznie nastawione są na przygotowanie ich do funkcjonowania w społeczeństwie, przełamywania barier społecznych oraz ewentualnego podjęcia przez nie pracy zarobkowej.

Wybór wyszczególnionych powyżej form i metod działania spowodowany jest specyfiką pracy z osobami przewlekle chorymi psychicznie. Jednym z głównych problemów w pracy z tymi uczestnikami jest trudność zaktywizowania ich do jakiegokolwiek formy działalności.

IV. Metody, sposoby i kryteria oceny efektów działalności Domu, w tym postępu uczestników

1. Ocenie działalności Środowiskowego Domu Samopomocy służą następujące metody, sposoby i kryteria:
 - sprawozdanie roczne, merytoryczno-finansowe z funkcjonowania ŚDS,
 - ocena funkcjonowania placówki sporządzona na podstawie kontroli merytorycznych,
 - ilość instytucji środowiska lokalnego stale lub okazjonalnie współpracująca z placówką,
 - udział Domu w projektach na rzecz budowania sieci oparcia społecznego dla osób z zaburzeniami psychicznymi,
 - liczba wydanych decyzji na pobyt w Domu,

- liczba uczestników rezygnujących z pobytu wraz z powodami ich odejścia,
2. Ocenie postępu uczestników służą następujące metody, sposoby, narzędzia:
- uwagi i spostrzeżenia na temat aktywności, zachowania i motywacji do udziału w zajęciach uczestnika dołączane do indywidualnego planu wspierająco-aktywizującego,
 - półroczna ocena i weryfikacja przez Zespół Wspierająco-Aktywizujący postępów terapeutycznych każdego z uczestników,
 - końcowa ocena efektów realizacji planu postępowania wspierająco-aktywizującego,
 - ocena psychologiczna,
 - ocena lekarza psychiatry
 - obecności uczestników na poszczególnych zajęciach w placówce,
 - dzienniki zajęć przeprowadzanych z poszczególnymi uczestnikami zawierające m.in. realizowane działania, osiągnięte efekty oraz uwagi.

V. Możliwości realizowania poszczególnych form działalności

Środowiskowy Dom Samopomocy w Starych Świącicach jest usytuowany w dogodnym punkcie, w spokojnej, pełnej zieleni okolicy sprzyjającej bezpieczeństwu uczestników. Nie ma barier architektonicznych.

W Domu zatrudniony będzie wykwalifikowany merytorycznie przygotowany personel w ilości 5 etatów. Dodatkowym wsparciem dla uczestników domu będzie psycholog prowadzący zajęcia dwa razy w tygodniu oraz lekarz psychiatra.

Liczba pracowników będzie wynikać z przeznaczenia, zadań, wielkości placówki i jej możliwości finansowych.

Zajęcia odbywać się będą w następujących pomieszczeniach:

- pięć pracowni zajęciowych wyposażonych w odpowiedni sprzęt i materiały
- sala terapeutyczna przeznaczona do samoobsługi i usamodzielniania się, pełniąca również funkcję pokoju wyciszeń,
- pokój do indywidualnego poradnictwa psychologicznego, socjalnego i pedagogicznego przeznaczony do zajęć psychologicznych,
- jadalnia, która pełnić będzie również funkcję salę ogólną (sale spotkań)– pomieszczenie wielofunkcyjne, gdzie oprócz spożywania posiłków uczestnicy podejmują inne aktywności (np. gry stolikowe, zajęcia edukacyjne itp.).

Pomieszczenia wyposażone będą w sprzęt niezbędny do realizacji zadań wspierająco-aktywizujących. Dom wyposażony będzie w sprzęt do treningu samoobsługi i zaradności życiowej w postaci pralki automatycznej, żelazka, deski do prasowania, suszarki do włosów i w inne sprzęty w zależności od rodzaju prowadzonej terapii. Uczestnicy będą mieli do dyspozycji sprzęt tv-audio-video oraz sprzęt do wykonywania ćwiczeń ogólnospornościowych.

W domu jest łazienka wyposażona w natrysk, gdzie uczestnicy będą mogli dokonywać codziennej kąpieli.

Środowiskowy Dom Samopomocy w Starych Święcicach utrzymuje się z dotacji od Wojewody Mazowieckiego. Ze strony Urzędu Gminy Mała Wieś otrzymuje wsparcie kadrowe (np. w formie obsługi księgowej) oraz pomoc w przeprowadzaniu prac konserwacyjno-remontowych (np. malowanie obiektu). Placówka pozyskiwać będzie również od sponsorów środki rzeczowe z przeznaczeniem na nagrody dla uczestników różnorodnych konkursów organizowanych przez ŚDS.

VI. Pracownie i warsztaty.

Program pracy uczestników oraz ich przynależność do grup zadaniowych zależy od stopnia ich indywidualnych kompetencji i możliwości zarówno w sferze edukacyjnej jak i komunikacyjnej. Zajęcia odbywać się będą w 5 pracowniach:

1. Pracownia gospodarstwa domowego:

- nauka przygotowania prostych potraw;
- rozpoznawania i zakupu produktów potrzebnych do przygotowania posiłku;
- umiejętności korzystania z przepisów kulinarnych;
- nauczanie posługiwania się urządzeniami kuchennymi oraz urządzeniami przydatnymi w codziennym życiu;
- nauczanie estetycznego i prawidłowego nakrycia stołu;
- nauka wykonywania przetworów

2. Pracownia Komunikacji i umiejętności społecznych:

- kształtowanie wzorców odpowiednich zachowań potrzebnych w różnych sytuacjach życiowych,
- gry zespołowe i towarzyskie,
- uczestnictwo w imprezach kulturalnych (koncerty, teatr, kino, wystawy, muzea, itp.),
- warsztaty muzyczne,
- warsztaty taneczne,
- warsztaty teatralne,
- rozmowa z innymi uczestnikami warsztatu (trening prowadzenia dialogu),
- nauka właściwych zachowań w miejscach publicznych (sklepy, urzędy, dworce, itp.),
- załatwianie spraw w urzędzie, robienie zakupów, rezerwowanie biletów, itp.

3. Pracownia artystyczna i ogrodnicza:

- nauka umiejętności rzemieślniczo- artystycznych (malowanie, tkanie, szydełkowanie, witraże, wykonywanie ozdób na odzieży, tworzenie biżuterii, rzeźbiarstwo itp.).
- zdobywanie umiejętności odpowiedniego doboru materiałów (dla danej czynności) i odpowiedniego ich wykorzystania.
- nauka wykonywania drobnych prac domowych(wbijanie gwoździ, używanie narzędzi)
- prowadzenie ogrodu (uprawa warzyw, kwiatów, krzewów owocowych)
- dbanie o porządek w miejscu pracy a także uwrażliwienie na zasady bezpieczeństwa.

4. Pracownia usprawnienia ruchowego:

- poprawa ogólnej sprawności fizycznej,
- poprawę koordynacji ruchowej i równowagi,
- kształtowanie prawidłowej postawy ciała,
- utrzymanie i wzmacnianie siły mięśniowej,
- redukcję nadmiernej masy ciała,
- zachowanie pełnego zakresu ruchu w stawach,
- rozładowanie emocji, rozluźnienie i odprężenie od typowych zajęć tematycznych.

5. Pracownia Komputerowo-informatyczna:

- Zdobycie wszelkich umiejętności związanych z komputerem (edycja tekstu, tworzenie grafiki komputerowej, posługiwanie się Internetem, rozmowy za pomocą programu komunikacyjnego, np. Skype, drukowanie i przetwarzanie dokumentów, skanowanie zdjęć, itp.).
- Nauka podstawowych czynności związanych z uruchamianiem i obsługą urządzeń poligraficznych i biurowych (maszyny kopiującej, gilotyny, zgrzewarki oraz innych maszyn i narzędzi pomocniczych).

VII. Przyjęte kierunki dalszego rozwoju

W celu jak najbardziej efektywnego wykonywania działań terapeutycznych pracownicy Środowiskowego Domu Samopomocy w Starych Świącicach będą brać udział, przynajmniej raz na pół roku, w różnych szkoleniach dotyczących zagadnień związanych z ich pracą terapeutyczną.

Kolejnym działaniem jest wzbogacanie form terapii poprzez wprowadzanie nowych technik terapii, stałe doposażenie sal terapeutycznych w nowe urządzenia i sprzęt.

Środowiskowy Dom Samopomocy w celu aktywizacji zawodowej uczestników będzie współpracował z różnymi instytucjami, podmiotami i osobami fizycznymi z terenu gminy, w przyszłości zamierza tę współpracę poszerzyć o nowe podmioty i instytucje o zasięgu ponadlokalnym.

Ważnym zadaniem Środowiskowego Domu Samopomocy jest również reprezentowanie interesów osób przewlekle psychicznie chorych na zewnątrz. Chcąc zapobiec powszechnemu zjawisku dyskryminacji czy może raczej złej kategoryzacji przewlekle psychicznie chorych Środowiskowy Dom Samopomocy jako cel stawia sobie pedagogizację środowiska lokalnego, czyli przybliżenie sprawnym jednostkom problemów, specyfiki rozwojowej i warunków życia osób z dysfunkcjami.

Biorąc pod uwagę istniejącą w środowisku lokalnym tendencję do izolowania osób chorych psychicznie kolejnym ważnym zadaniem Środowiskowego Domu Samopomocy jest docieranie do tychże osób przebywających w domach i ich rodzin, ze skierowaną do nich ofertą placówki oraz próba przekonania ich do skorzystania z szansy wyjścia do ludzi, jaką daje ŚDS.

PEŁNOMOCNIK WÓJTA
ds. tworzenia
ŚRODOWISKOWEGO DOMU
SAMOPOMOCY
W STARYCH ŚWIECICACH

Sporządził: 13.11.2015
Ewa Grzelak

(data i podpis)

WÓJTA
Zygmunt Wojnarowski
Zatwierdził:
(data i podpis)